

Ο 93χρονος, σήμερα, Σάββας Κοέν, τέως διευθυντής του ΟΣΕ, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στον Σιδηροδρομικό Μουσείο της Θεσσαλονίκης, στην περιοχή του Ελευθερίου Κορδελιού, ενημερώθηκε από τους υπεύθυνους του χώρου για την ύπαρξη δύο βαγονιών - φορταμαξών, απ' αυτά που χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά Εβραίων πολιτών στα στρατόπεδα εξόντωσης του Γ' Ράιχ.

Εβραίος και ο ίδιος «λύγισε» μπροστά στο βάρος της ιστορικής μνήμης και αποφάσισε να αναλάβει το κόστος για την επισκευή τους, με στόχο να διατηρηθεί ζωντανή η μνήμη όσων χάθηκαν με ειδεχθή τρόπο κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

«Τον περασμένο Ιούνιο ήρθαμε εκδρομή στη Θεσσαλονίκη με τον Σύλλογο Φίλων Σιδηροδρόμου Αθήνας, στον οποίο είμαι μέλος. Και μεταξύ άλλων επισκεψτήκαμε το Σιδηροδρομικό Μουσείο. Εκεί, έμαθα την ιστορία των δύο βαγονιών, με τα οποία οι Γερμανοί μετέφεραν από τον παλιό σιδηροδρομικό σταθμό της Θεσσαλονίκης τους Εβραίους στο Άουσβιτς και συγκινήθηκα. Σκέφτηκα πως μια μικρή προσφορά στο Ολοκαύτωμα θα ήταν να δωρίσω χρήματα για την επισκευή τους. Για να τιμήσω, έτσι, τα έξι εκατομμύρια των Εβραίων σε όλο τον κόσμο που έφυγαν από τη ζωή», δήλωσε ο κ. Κοέν μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Τα βαγόνια βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Σιδηροδρομικό Μουσείο στο Κορδελιό και επισκευάζονται, σύμφωνα με όσα δήλωσε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο πρόεδρος του Συλλόγου Φίλοι Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνος Πάταρας. Για να αποκτήσουν νέα «ζωή» χρησιμοποιήθηκαν τα ίδια υλικά, εκτός από την ξυλεία, που αντικαταστάθηκε εξ ολοκλήρου, ενώ οι εργασίες γίνονται υπό την επίβλεψη τέως εργοδηγών του ΟΣΕ.

«Οι φορτάμαξες ήταν παρατημένες στο δίκτυο του ΟΣΕ. Είναι πολύ παλιές γερμανικές κατασκευές του 1890, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν μετά τον πόλεμο ως συνεργεία. Δηλαδή κουβαλούσαν εργαλεία για την επισκευή μιας γραμμής», εξήγησε ο κ. Πάταρας.

Σημείωσε, δε, ότι τα βαγόνια που έστειλαν οι Γερμανοί στα κρεματόρια δεν επέστρεφαν ποτέ πίσω. «Οι Γερμανοί στην Ευρώπη είχαν ενιαίο σιδηροδρομικό δίκτυο και αυτές οι φορτάμαξες είναι ίδιου τύπου με βαγόνια που μάζευαν τον κόσμο για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης», πρόσθεσε.

Η διάσωση των δύο αυτών βαγονιών έγινε μέσα από παλιές φωτογραφίες και από στοιχεία που είχε συγκεντρώσει ο πρώτος πρόεδρος του Συλλόγου Φίλοι Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης, Ευθύμης Κοντόπουλος. «Τα βαγόνια ήταν σε κακή κατάσταση και ο κ. Κοέν αποφάσισε να χρηματοδοτήσει την επισκευή τους. Αποτελούν ένα κομμάτι από το ιστορικό ψηφιδωτό της ιστορίας της Θεσσαλονίκης. Η ιστορία της πόλης, με την παρουσία των Εβραίων πολιτών είναι αλληλένδετη με την ιστορία του σιδηροδρόμου και τα βαγόνια που τους μετέφεραν στα κρεματόρια» καταλήγει ο κ. Πάταρας.

Για την κίνησή του αυτή, να σωθούν τα ιστορικά βαγόνια, ο 93χρονος κ. Κοέν τιμήθηκε από τον πρόεδρο του ΟΣΕ, Γιάννο Γραμματίδη, σε εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογος Φίλοι Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης, με τίτλο «Nostalgia», στο χώρο του Μουσείου Θεσσαλονίκης. Η εκδήλωση πλαισιώθηκε και από συναυλία που παρουσίασε η Μικτή Χορωδία Ενηλίκων «Φιλομήλα».

Ο κ. Κοέν γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1931, σπούδασε πολιτικός μηχανικός και σταδιοδρόμησε στους ελληνικούς σιδηροδρόμους. Έφυγε με την οικογένειά του από την πόλη, σε ηλικία 9 ετών, λίγο προτού οι Γερμανοί εισβάλλουν στη χώρα, καθώς η μεγαλύτερη αδελφή του επρόκειτο να σπουδάσει ιατρική στο πανεπιστήμιο. Η μετακόμιση στην Αθήνα έγινε στις αρχές του Οκτωβρίου του '40 και μερικές μέρες αργότερα ήχησαν οι σειρήνες του πολέμου. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, ο ίδιος, όντας παιδί, γλίτωσε από σύμπτωση τη σύλληψη από τους Γερμανούς και τη μεταφορά του σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, στο οποίο εστάλησαν ο θείος, η θεία και ο ξάδελφός του.

ΠΗΓΗ: [ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ](#), 27.09.2024